

EN MANGFOLDIG OG SOLIDARISK KULURPOLITIK

Kultur er alt det, som mennesket skaber. Mennesket har skabt kunst siden tidernes morgen. Selv når mennesket er mest presset, finder vi stadig plads til kunsten og kulturen. Det fortæller os noget meget vigtigt. Kulturen er forskellen mellem det at leve og det at overleve.

Kultur er vigtigt for socialister, netop fordi det er vigtigt for mennesker. Socialismens fornemste formål er at sikre alle et godt og fair liv, og hvor godt ville vores liv egentlig være hvis vi eksempelvis fjernede film, festivaler og foreningsliv?

Kultur kan være socialt, samlende og lighedsskabende. I kulturen ser vi vores fælles menneskelighed, og den muliggør solidaritet på tværs af bl.a. økonomiske, etniske og kønsbaserede skel, som kapitalismen og nationalkonservatismen fremdyrker. I sin bedste form er kulturen og kunsten i stand til at skabe store og nødvendige forandringer i verden.

Derfor er der netop nu ekstra meget brug for kunsten og kulturen. I det fremmedgørende konkurrencesamfund, er det netop i kulturen, vi kan finde et frirum, hvor vi kan fornøje og fordybe os. Men også i dette frirum kæmper kapitalister for at udnytte os. Derfor har vi brug for en plan for hvordan mennesket fremover bliver sat i centrum i kulturlivet.

God kultur er mangfoldig kultur

Alt for ofte bliver kulturdebatten til en brydekamp mellem håndboldhaller og avantgardeteatre, og det ønsker SFU et opgør med. Kulturen har brug for en saltvandsindsprøjtning efter flere års udhuling. Vi ønsker et generelt økonomisk løft over hele kultursektoren, som skal give plads til udvikling, mangfoldighed og kvalitetssikring og niche-bevarelse.

Sådan et økonomisk løft skal vedtages af politikere, men den konkrete fordeling af midler skal ikke forfalde til politisk smagsdommeri. Midler til kulturen fordeles bedst, når vi lader fagfolk fordele midlerne ud fra gennemsigtige kunstneriske kriterier.

Derudover kan lokale råd sikre, at de enkelte kommuners puljer til kultur, fritid og foreningsliv bliver fordelt borgernært og demokratisk.

Lige adgang til kultur

Dit klassesforhold afgør ikke, om du bliver rørt af en opera eller ej. Klasseforhold kan til gengæld afgøre, om du har midlerne til at smide 500 kr efter billetten. Det er det vi skal lave om på. Derfor bør der gives tilskud øremærket til at holde kulturinstitutionernes entrépriser nede, så mere kultur bliver tilgængeligt uanset folks indkomst.

Ligeledes skal indkomst ikke diktere børns muligheder for at udfolde sig kreativt. Derfor mener vi, at de kreative fag bør fylde mere gennem hele folkeskolen, da de åbner for en form for udfoldelse og erkendelse, som er tiltrængt i et stadig mere ensrettet uddannelsessystem. Derudover skal inddragelse af kultur også tænkes ind i de traditionelle fag. Samtidigt skal vi styrke samarbejdet mellem skolerne og lokale kulturtilbud, så alle skoleelever har mulighed for at opleve og udforske kulturlivet, og så musikskolen også er at finde ude på de enkelte skoler. Dertil skal det gøres lettere for lokalforeninger at søge støtte til lokale projekter og arrangementer. Grundskolen skal forpligte sig på at introducere alle elever for scenekunst, forskelligartet musik og museumsbesøg inden de er gået ud af 9. Klasse.

Alle børn og unge fortjener at fordybe sig i noget, som beriger deres liv. Derfor vil vi også indføre et fritidspas, som skal betale for fritidsaktiviteter for økonomisk pressede familier, så alle er sikret mulighed for at deltage i positive fællesskaber i deres barndom. For at sikre at børn fra udkantsområder også i realiteten får lige adgang til kulturtilbud, bør passet også inkludere fri offentlig transport.

Kultur på demokratiets præmisser

Det er helt afgørende, at vi i et demokrati sikrer lige adgang til oplysning. Her spiller bibliotekerne en central rolle. Udover at sikre fri og lige adgang til viden fungerer de også som lokale kulturhuse. Vi ser dog, at mange biblioteker må skære ned og flere steder lukke helt. Derfor ønsker vi et økonomisk løft af bibliotekerne. Pengene skal både gå til øget faglært personale og til at udvikle samarbejder med lokale foreninger og kulturliv.

Lige og demokratisk adgang til information og kultur er kun blevet vigtigere i en tid, hvor vores kulturforbrug i høj grad er rykket over på digitale platforme, som oftest

kontrolleres af store multinationale tech-virksomheder. Det er bekymrende, fordi der er tale om ekstremt store virksomheder, som gennem gennemgribende dataindsamling og tvivlsomme skatteforhold har opbygget konkurrencefordele, som gør det meget svært for mindre forlag, filmselskaber og selvstændige kunstnere at spille med. Derfor mener SFU, at der skal føres skarpere kontrol, som skal sikre, at tech-virksomhederne kun indhenter absolut nødvendige data fra brugerne. Tech-virksomhederne skal underlægges de samme konkurrenceregler som alle medie- og kulturvirksomheder på det danske eller europæiske marked.

Udover at skævvride konkurrencen, kan store private virksomheder kvæle mere eksperimenterende og nichepræget kultur, fordi målet bliver profit frem for kvalitet og mangfoldighed. Her spiller DR en vigtig rolle i fortsat at være garant for at levere samlende, informativt og mangfoldigt indhold, som sikrer den demokratiske samtale frem for blot at holde os længst muligt på platformen. Vi ønsker at omfordele midler fra de private streamingtjenester over på demokratiske medier. Det bør ske gennem en streaming-skat og en omsætningskat på virksomheder som Netflix, Amazon og Google, som skal være med til at finansiere et alsidigt indhold på vores public service kanaler med særligt fokus på områder som fx børn og unge, som ellers kan være svære at skabe overskud på. Kulturen skal sikre demokrati, livskvalitet og diversitet, og derfor bør det ikke være et mål, at kulturen skal kunne fungere på markedsvilkår for at have en eksistensberettigelse. Det er den for vigtig til.

Forhold for kunstnere

Selvom kunstnere hver dag skaber enorm værdi for alle andre i samfundet, er kulturen en sektor præget af usikre ansættelsesforhold, hårde arbejdstider og et lønræs mod bunden. Derfor foreslår SFU en styrkelse af Statens Kunstfond og en fast indkomst for scenekunstnere. Et større budget til Statens Kunstfond og især en udvidelse af arbejdslegater og længerevarende projektlegater vil betyde, at vi som samfund kan hjælpe større kunstprojekter til verden, der ofte ikke var blevet til på markedsvilkår. Det vil sikre en økonomisk stabilitet for udøvende kunstnere, der kan flytte fokus fra næste måneds husleje til skabelsen af kunst - til gavn for hele omverdenen. Statens Kunstfond kan samtidig sikre med få gennemsigtige krav, at kunsten kommer hele Danmark til gode og spredes ud over regioner, aldersgrupper og sociale grupper.

Inspireret af en lignende aftale i Frankrig, vil SFU ydermere indføre forhandlinger af en trepartsaftale mellem scenekunstnere, spillesteder/teatre og staten, der skal skabe en stabil indkomst for kunstnere på scenen i Danmark.

Aftalen skal afstedkomme, at scenekunstnere, spillesteder og stat alle betaler til en pulje, der sikrer scenekunstnere en mere stabil og mindre sæsonbestemt indkomst, som samtidig anerkender kunstneres hårde arbejde udenfor scenen. Når kunstnere har et bestemt antal job på bestemte scener om året, kan de få del i denne pulje. De vil så betale en procentdel af deres løn til puljen, som scenerne og staten også bidrager til, og vil dermed få en højere og mere stabil månedlig indkomst. De konkrete satser og krav skal fagfolk fra de tre parter komme frem til ved forhandling. Vi mener dog, at satserne skal være gradueret på en sådan måde, at de kunstnere, der har størst indtjening, også betaler den højeste sats.